

Izvešće medijskih objava

30.03.2015

30.3.2015	Slobodna Dalmacija	Stranica/Termin:	Hrvatska
Naslov:	VRŠNJAČKO NASILJE		
Sadržaj:	VIRTUALNA KOMUNIKACIJA I SOCIJALNI STATUS DOMINANTNE SU PLATFORME NA KOJIMA EMOCIONALNO I PSIHIČKO ZLOSTAVLJANJE MEĐU MLADIMA		
Autor:	MILENA BUDIMIR		
Rubrika, Emisija:		Žanr: oglas	Naklada: 25.000,00
Ključne riječi:	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE, Platforma 112		

Naslov: VRŠNJAČKO NASILJE

Autor: MILENA BUDIMIR

Rubrika/Emisija: Kultura

Žanr: oglas

Površina/Trajanje: 1.603,71

Naklada: 25.000,00

Ključne riječi: CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE, Platforma 112

PIŠE MILENA BUDIMIR

Kako god da okrenete, sve vam se u životu okreće oko djece. Koliko god škola završili i kolika vam god bila plaća, prvu godinu djetetova života provedete redovito kontrolirajući sadržaj pelene. I dok se vi sve više zaočupljate njihovim životom, za to vrijeme njima postajete posve nebitni; ne znate što valja, ne slušate pravu glazbu i blage veze o modi nemate. Svejedno ste jako dobri za razvoženje po treninzima, kupovinu i prehranu. Ponekad se majka/otac s očajem i zapita: Gdje su ta pretiła djeca koja su po cijeli dan ispred malih ekrana i/fili kompjutera?!

– Ništa od njih neće biti! Nemaju oni pojma šta znači siditi ispred radija i čekat da ti naleti najdraža pisma! Danas samo kliknu na YouTube, imaju na ekranu odmah i riječi pjesme, a mi smo slušali, pisali, pamtili. Sve im netko drugi napravio umjesto njih – razgovaram s prijateljima koji imaju djecu u (žestokom) pubertetu.

– Smiju mi se kada kažem da smo se mi fotografirali, ali nismo znali kako smo ispalili na slici dok se ista ne bi razvila – dodaje druga mama.

– Imaju sve šta pozele, a šta smo imali mi?! – s očajem se upitao jedan tata.

– Mi smo imali mir! Nitko nas nije proganjao ni ogovarao na internetu, niko nam se nije smijao jer nemamo najnoviji model mobitela i nismo se toliko mlatili po školama. Imali smo kecelje i papuče za po školi i svi smo donekle bili u istomen livelu – zaključuje treći prijatelj.

Male lajone

Ako je vjerovati studiji nedavno objavljenoj na stranici Centra za mirovne studije, rezultati istraživanja pod nazivom "Nasilje ostavlja tragove – zvoni za nenasilje" kazuju nam jasno da današnjim klincima nije baš lako. Vršnjačko nasilje je na visini, tu su izgleda stvarno "napredovali". Psiholozi nam kazuju kako je puno lakše prepoznati djetete koje vrši nasilje nego prepoznati onog nad kojim se nasilje vrši. To je posebno kompleksno kada je riječ o nasilju koje nije fizičkog tipa. Kao što je, recimo – ogovaranje.

U tom tipu nasilja prednjače – djevojčice. Oko četvrtine ispitanih učenika je naveo kako nije ogovaralo nekog drugog, a njih petina navodi

kako u zadnjih mjesec dana nitko nije njih ogovarao. Ostali su bili žrtvom, kako ispred, tako i iza jezika. Nasilje je i nazivanje pogrdnim imenima. Upravo to i jest drugo po pojavnosti i učestalosti. Tako je drugoga ružnim imenom nazvalo čak dvije trećine ispitanih učenika, a gotovo identičan broj učenika bio je žrtva takvog ponašanja. Kad se sjetite da smo dobivali po čiverici kada bi prijatelj iz razreda nazvali "očalinko", nekako izgleda da današnji način odgoja i nije toliko uspješan. Da se ne bi krivo shvatilo – nitko ovdje ne doziva "šibu iz raja".

I dandanas, najčešći predmet sprdnje među vršnjacima su oni koji odudaraju, oni koji nisu "po modi". Često se na udaru nađu one djevojke koje su recimo drukčije, koje imaju svoj osebniji stil, odijevaju se "po svom", imaju frizuru koja nije "in".

Rezultati fokus grupa i dubinskih intervjua pokazuju da je u velikom broju škola socijalni status učenika ono što može pokrenuti nasilje. Ponavljamo, nasilje nije samo fizičko, i premda nakon udara ostanu modrice, poslije uvrede i ruganja ožiljci nisu vidljivi, pa samim tim mogu biti i opasniji...

Vanjska obilježja koja izražavaju socijalni status, kao što je recimo markirana odjeća, obuća, najnoviji mobilni uređaji, mogu biti razlog vršnjačkog nasilja, ponajprije, kako već rekostmo, ne-fizičkog tipa. Djeca koja ne odgovaraju "očekivanom" vizualnom identitetu mogu postati žrtve. U siromašnijim krajevima Lijepe naše, gdje se sama djeca međusobno ne razlikuju po gore navedenim karakteristikama, gdje svi pripadaju srednjem ili nižem sloju, manifestno raslojavanje na "bogatije" i "siromašnije" je rjeđe ili se uopće ne pojavljuje. Prednost? Hm.

I tada dolazimo do nečeg što je – tužno. Naime, neki roditelji, iako im je to možda i preveliko opterećenje za obiteljski proračun, svojoj djeteci priušte i skuplje stvari kako se ona ne bi razlikovala od druge djece. To pak nazivamo – ekonomskim nasiljem. Pojedini anketirani učenici navode kako su djevojke češće te koje prave razlike na osnovi socio-ekonomskog statusa.

– AirMaxe su bile "must have" na početku školske godine; pazi, riječ je o patikama koje su iznad mog cjenovnog

TRENDKOVI U KLUPAMA

VIRTUALNA KOMUNIKACIJA KOJIMA POČIVA EMOCIJA

VRŠNJAČKO Bez iPhonea, Air Max patika i 'in' frizure, bolje ne ić u školu

Nekadašnji predmeti želja

- All Stars (tenisice)
- Startasice (tenisice)
- Rifle (traperice - kombinezon)
- Lee (traperice)
- Brooklyn žvake
- Robe di Kappa (majice u bojama)

Današnji predmeti želja

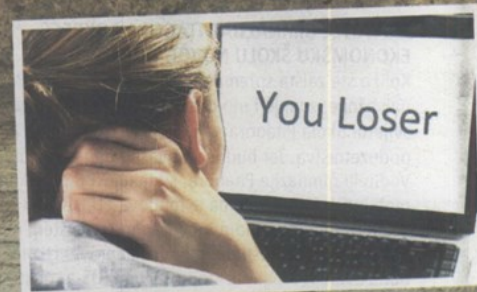
- iPhone 6
- Samsung A5
- Air Max (tenisice)
- Playstation 4
- Nintendo
- X-box

Modno osviješteni 'šestaš'

- – Uske gege, bile starke, košulja oko pasa, kožna jaketa, Adidas patike, s malo fluorescentnog, kape, one hip-hop; onda ženskim obavezno mora bit pupak vidljiv li. Naravno, friz je bitan – sve nam tako nabrajao jedan modno osviješteni "šestaš", dodajući jednu stvar koja se valjda nije promijenila kroz generacije: – Kad dođeš u školu u nove patike, onda ti ih svi izgaze, a kad dođeš s novom frizurou, dobiješ "bečku"!

Djeca koja ne odgovaraju 'očekivanom' vizualnom identitetu mogu postati žrtve. U siromašnijim krajevima Lijepe naše, gdje svi pripadaju srednjem ili nižem sloju, manifestno raslojavanje na 'bogatije' i 'siromašnije' je rjeđe ili ga nema - pokazali su rezultati nedavno provedenog istraživanja Centra za mirovne studije

I SOCIJALNI STATUS DOMINANTNE SU PLATFORME NA
NO I PSIHIČKO ZLOSTAVLJANJE MEĐU MLADIMA

NASILJE

razreda, teško mi je dat 800 kuna za par, ali sam ih kupila – priznaje mi prijateljica i dodaje hvatajući se za glavu:

– Sada više nisu “in”! Hej, nakon par mjeseci više ih niko ne nosi, pa i od moje stoje u ormaru!

U razgovoru s jednom desetogodišnjakinjom doznajemo kako je danas ipak bitnije imati što više lajkova na svojoj profilnoj stranici na Facebooku, s tom napomenom, naravno, da djeca mlada od 13 godina takve profile ne bi smjela ni imati. Što nas dovodi do najčešćeg oblika nasilja – onog “virtualnog”, koje, bogme, i nije baš “samo” virtualno.

Ruganje na Fejsu

Rezultati anketiranja učenika vezani uz elektroničko nasilje pokazuju da većina učenika, njih dvije trećine, nije nikada dobila uvredljivu ili prijetuću poruku na zaslon svojeg mobitela. Oko petine ih je takvu poruku dobilo jednom, a više puta njih 11 posto. Samo osam posto učenika je navelo kako sa sigurnošću zna nekog tko šalje takve poruke, a njih 17 posto sumnja na nekoga. Oko 36 posto učenika nije nikada dobilo poruku koja govori loše o drugima, njih petina navodi kako je takvu poruku primila jednom, a njih 43 posto kako su takvu poruku primili više puta. Situacija na mreži svih mreža je potpuno drukčija – rezultati pokazuju da je više od 60 posto učenika primilo poruku preko interneta koja govori loše od nekom drugom, što je zabrinjavajući podatak. Zabrinjavajuć toliko da se majci koja ovo piše – podiže kosa u zrak.

Ovaj podatak potvrđuje to da među vršnjacima prevladava emocionalno i psihičko nasilje nad fizičkim, i da je elektroničko nasilje vrlo prisutno među djecom i mladima. Što se u ovakvim slučajevima može učiniti? Trebamo li zaustaviti napredak? Oduzeti djeci laptope, računala, tablete, mobitele? Vratiti ih na ulicu? Ili smo ih s ulice željeli vratiti u sigurnost doma? Gdje se gubimo i gdje je prava mjera? Djeca žive u nesavršenom svijetu, svijetu koji smo mi stvorili, gdje je nasilje za mnoge od njih svakodnevnica, realnost. Moramo ih nekako uvjeriti da se nasiljem ne mogu rješavati problemi i da ono nije ni zabavno, ni uzbudljivo... Ali kako?